

РУМЕН ВОДЕНИЧАРОВ
ЗА „ВЕЛИКАТА
КРИМИНАЛНА РЕВОЛЮЦИЯ“
НА СТ. ГОВОРУХИН

Превод от руски: Мария Петкова, 1995

chitanka.info

През пролетта на 1989 г. във вестник „Стършел“ през игленото ухо на цензурата се промъкна едно есе. Гребци в лодка напрягат мускули срещу течението на реката, а кормчията ги ободрява, че се движат добре и скоро ще навлязат в тихи води и ще им стане по-леко. Гребците са разколебани от съмненията, изказани от интелигента с очила. Накрая, капнали от умора, те разбират, че кормчията ги лъже, и го изхвърлят зад борда. Той се показва над повърхността и извиква: „Не се радвайте. Лодката е пробита“.

После събитията ни завъртяха и забравихме за гениалното есе. Вместо да запустим най-напред пробойната в лодката, ние пробивахме нови и нови дупки. Лодката, наречена България, продължи да се пълни и да потъва. Имаше революция, но така и остана без име. От революцията трябваше да спечели българският гражданин, да се създаде нова средна класа на собственици, да се започне икономически растеж. Стана точно обратното. Обществото се разслои на бедни и богати. Производството намаля. Безработицата нарасна. Спечелиха единствено спекулантите и криминалните елементи.

Извърши се Велика криминална революция

Ако в България социалните злини от демократизирането възмуцават и отвращават, то в Русия, умножени с коефициент 30–40, добиват ужасяващи размери и вещаят апокалипсис.

Ст. Говорухин пише вече трета книга-сценарий по темата престъпност и пропуснати исторически възможности на Русия. В първата — „Так жить нельзя“ (1989) — той предупреждаваше, че руското общество става заложник на престъпния свят. Улиците вече са завоювана територия от криминалните елементи. При днешните мащаби на престъпността всяко начинание, всякаква реформа са осъдени на провал. Обществото е болно и лечението трябва да се назначи незабавно.

„Най-лошото наследство от продължителна диктатура е загубата на нравственост у хората“ — е казал китайският мъдрец Конфуций. Как е предопредила тази мисъл на Конфуций всичко случило се в Русия, обяснява с носталгични нотки писателят във втората си книга-сценарий „Россия, которую мы потеряли“. След 1917 г. е извършвана продължителна отрицателна селекция, в резултат на която е унищожена голяма част от най-доброто на руския генетичен фонд: военни, църковни служители, търговци, интелигенция. Солженицин и

Говорухин са категорични — всичко започва от Владимир Улянов. Т. нар. „червен терор“ и ГУЛАГ унищожават съответно 1,7 млн. и 20 милиона руснаци. Останалото довършват Втората световна война и гладът. За първи път е преоценена ролята на Столипин (1906–1911), по времето на който Русия става огромна производителна сила и се ликвидира тероризмът. „Там, където аргументът е бомбата, естественият отговор е безпощадно наказание — дава своята рецепта за борбата с престъпността Столипин. — Русия ще съумее да отличи кръвта по ръцете на палачите от кръвта по ръцете на добросъвестните хирурзи.“

Столипин е мечтал Русия да има на разположение поне 20 години без война. Не бе съдено и на реформатора, и на Русия да разгърнат истинските си възможности.

През 1977 година в-к „Гардиан“ написа иронично следното: „Западът има пълното право да отбелязва 60 годишнината на болшевишката революция. Защото можем да си представим каква сила щеше да бъде Русия днес, ако след октомври 1917 г. властта беше попаднала в ръцете на друга партия“.

Русия стана велика страна. Тя разгроми фашизма, направи атомна бомба и ядрени електростанции, изстреля спътници и орбитални лаборатории. Но всичко това, което удивляваше света, бе постигнато с цената на милиони човешки жертви и човешки драми. Фризерът на тоталитарната система замразяваше всичко и наглед империята нямаше вътрешни проблеми. Но достатъчно беше тройката разрушители-перестройчици Горбачов, Яковлев и Шеварднадзе да признаят загубата на студената война, и размразяването на всички конфликти, поставени също като бомби със закъснител, започна. Като бактерии в подходяща хранителна среда започнаха да се множат криминалните престъпници. Бившите комсомолци се криминализираха първи. Една част от тях станаха мошеници, а друга — лумпени и пияници. Здравата част от народа започна да оредява и да попълва списъците на горните две категории. За няколко години Русия се превърна в страна на крадци и просяци — процес смъртоносно опасен за бъдещето на великата страна. „Накъде се насочва корабът на Русия?“ — пита тревожно Говорухин. И веднага сам отговаря: „Очевидно навсякъде другаде, но не и в целта. Ние се отклонихме от верния курс. Къде е капитанът?“

Империята СССР, експлоатирайки труда и ентузиазма на поданиците си, беше натрупала за 70 години огромни богатства. Сега те се разграбват с усилията на добре организирани търговски структури, чийто девиз е подобен на болшевишкия „Граби награбеното!“. Невероятен цинизъм! Алгоритъмът е прост. Когато държавната граница не е препятствие, всички суровини: дървесина, цветни метали, стомана, нефт, стратегически материали, както и много изделия, се купуват на вътрешни цени в рубли и се продават няколко пъти по-скъпо за долари в чужбина. Така само за няколко години се създаде новата класа руски богаташи, които ограбиха собствения си народ, препродавайки един на друг и в крайна сметка на чужденците всичко създадено и принадлежащо на него.

„Само за 1992 г. изнесеният на безценица национален продукт от Руската федерация възлиза на 37 млрд. долара — казваше ни с болка Александър Руцкой на срещата, подготвяща Конференция на духовно близките православни народи (1993 г.). — На 100 км от Москва се товарят, за да се изнесат, хиляди тонове свръхчист никел 99,99%. Русия се разграбва...“

Кампанията срещу Ал. Руцкой и депутатите от Думата, потресаващо описана в книгата на Говорухин, представлява голямото предизвикателство срещу съвестта на тези, които искрено вярваха, че в Русия се извършват демократични промени. Разстрелът на невъоръжените защитници на Белия дом през октомври 1993 г. от мощни въоръжени сили и специални части беше кулминацията на руската социална контрареволуция, подготвяна старателно от 1985 г. насам и превръщаща Русия в държава от колониален тип. Тази контрареволуция укрепи положението на новите руски милиардери, съюзени с криминалните елементи. След октомври 1993 година постсъветският период настъпи окончателно.

„Цялото политическо пространство на Русия беше заграбено от дилетанти, демагози, тщеславни дърдорковци, мракобеси, невежи, ветропоказатели, предатели, дребни хитреци и интриганти, страхливци, явни глупаци и даже клинични шизофреници — предупреждава бившият дисидент Александър Зиновиев от Мюнхен. — Джуджетата, завладели историческата арена, няма да допуснат появата на великани.“

Апокалиптичната картина, нарисувана от Ст. Говорухин във „Великата криминална революция“, поставя въпроса „Има ли Русия бъдеще?“, превръщайки се в гигантска пералня за пари и в най-голямата криминогенна зона в света. Отговорът засега не е категоричен. Че Западът няма да може да смели толкова тлъсто парче, е очевидно още сега. Престъпността в Европа заплашително нарасна, след като Русия се „демократизира“. Но поколенията, които сега растат в нея, принадлежат към друг свят, към друга цивилизация. Те не носят руския национален характер, а заимствани западни образци. А „хора без род, без племе, без корени, без родители, без история и исторически опит никога няма да се измъкнат на пътя на възраждането“.

Голяма е вината на руската интелигенция. Според Говорухин именно тя играе ролята на „пета колона“ в процеса на колонизацията. Дейците на изкуството, философи, журналисти — „златните пера на страната“... Всички те не се трудят безплатно. На всеки от тях е заплатено. „Един се поканили да чете лекции, на друг са дали пари за филм, на трети — хонорар за статия, на четвърти се издава книга на Запад.“ Как стана възможно интелектуалци като актьора М. Улянов и писателя Ю. Карякин да поддържат „човека на Запада“ Борис Елцин. Още е пред очите ми Ю. Карякин, който в нощта след изборите за Държавна дума извика полупиян от екрана на цялата страна: „Россия, ты одурела!“.

Да. Тази част от руската интелигенция, която подкрепи разстрела на Белия дом, скъса завинаги със своя народ. „Русия не е оглупяла. Тя само идва на себе си след лош сън. Сега цялата тя е една кървяща рана. И тази рана няма да зарасне, ако не се очисти от гнойта.“

Навремето книгата „Фашизмът“ от Ж. Желев стана търсена с това, че ако в нея думата „фашизъм“ се заменеше с „комунизъм“, нищо съществено не се изменяше. Ако във „Великата криминална революция“ Русия се замени с България, Б. Елцин с Ж. М. Ж., Гайдар с Луджев (Томов), Шумейко с Ф. Д. (Ив. Костов), Чубайс с Р. Инджова, Грачов с В. Александров, Ю. Карякин с Р. Ралин, то книгата на Говорухин става актуална и за нашето отечество. Общото между изброените демократи е предпочитанието им към световната вместо към отечествената валута и пълното им безродие.

Книгата на Ст. Говорухин е горчив анализ за това, как без война беше разрушена една империя и как един велик народ беше обречен на жалко съществуване и на нови мъки.

Тя ще бъде интересно четиво за всички българи — както за евроскептиците, търсещи отговор на въпроса „Защо се получи така?“, така и за атлантиците и либералите, които хранят прекомерни надежди за бързото ни приемане в Европейския съюз и НАТО.

А за Русия нека бъдем оптимисти. На Русия не ѝ трябва чужда помощ, на нея не трябва да ѝ се пречи да въведе ред в собствения си дом. Руският народ има невероятен потенциал. През 1989 г. имах щастието да бъда със съветската хималайска експедиция на третия по височина връх в света Канченджонга (8643 м). Съветските (тогава) алпинисти за един месец направиха 85 изкачвания на върха, включително и два пълни траверса на 4-те му осемхилядника. Без жертви и без очаквани привилегии за световното си постижение. Това поколение руски хора е живо. То се нуждае само от своите водачи, за да възроди Русия.

Румен Воденичаров

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.